

środa, 01.11.2023

"Broń nas przed doczesną i wieczną karą" czyli czym tak naprawdę są odpusty?

Żeby dobrze zrozumieć czym jest odpust, trzeba dobrze zrozumieć naturę grzechu. Ma on zawsze podwójny skutek, nazywany karą wieczną i karą doczesną.

Kara wieczna wynika z tego, iż grzech ciężki pozbawiając nas zjednoczenia z Bogiem, tym samym pozbawia nas życia wiecznego. Świadome i dobrowolne odrzucenie Bożej miłości ma swoje dramatyczne w skutkach konsekwencje. Człowiek sam decyduje się na życie bez Boga. Kara wieczna, jako skutek grzechu, darowana jest wraz z rozgrzeszeniem w sakramencie pokuty. Droga sakramentalna jest drogą nawrócenia, drogą powrotu do miłującego Ojca, który w swym miłosierdziu wciąż na nowo zaprasza nas do wspólnoty ze sobą. Obdarowani przebaczeniem grzechów i łaską uświęcającą, niebo na nowo jest dla nas otwarte.

Grzech jest jednak czynem bardziej nieuporządkowanym, niż można byłoby się spodziewać. Zawsze pociąga za sobą destrukcyjne konsekwencje. Powoduje nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, a także rany, które zadajemy sobie i innym ludziom. Wprowadza nieład w porządku świata – jest przyczyną cierpienia, nienawiści, cudzej krzywdy, a także wielu innych skutków na rozmaitych płaszczyznach. Oczyszczenie z tych następstw grzechów nazywa się karą doczesną i dokonuje się przez stan czyśćca, ale także przez cierpienie na ziemi.

W tym miejscu należy powiedzieć sobie "stop", by wyjaśnić jeszcze jedną kwestię. Zarówno kara wieczna jak i doczesna nie mogą być pojmowane jako rodzaj Bożej zemsty na grzeszniku. Samo słowo kara może wzbudzać w nas takie podejrzenie. Nie! Nie dajmy się zwieść takiemu błędnemu przekonaniu. Kara wieczna i doczesna nie są kijem na grzesznika, którym Bóg-Policjant ruga nas za najdrobniejsze wykroczenia. Kary te wynikają z samej natury grzechu, który czyni nas nieprzygotowanymi na przyjęcie Bożej Miłości. Można by tu posłużyć się przykładem. Człowiek przechodzący przez jezdnię w niedozwolonym miejscu zostaje śmiertelnie potrącony. Akcja reanimacyjna, jakiej podejmują się ratownicy, przynosi jednak pożądany skutek! Poszkodowany żyje! Jego serce zaczyna bić. Lecz mimo tego, że przywrócono mu życie, to jednak wypadek spowodował poważne konsekwencje w jego organizmie, które będą wymagały czasu zablizniania ran i rehabilitacji. Zarówno utrata życia jak i pozostałe konsekwencje zdrowotne nie są karą za przejście w niedozwolonym miejscu. Są jego tragicznymi skutkami. Podobnie jest z grzechem, który nie tylko czyni nas duchowymi trupami, lecz także powoduje pozostałe "obrażenia" duszy. Bóg wskrzesza nas do życia na nowo w sakramencie pokuty. Ale rany – zostają.

Odpust jest zatem darowaniem kary doczesnej za grzechy, odpuszczone już co do winy na spowiedzi świętej. Może być zupełny (darowanie kary doczesnej w całości) lub częstkowy (darowanie pewnej części kary doczesnej). Darowanie tej kary otrzymuje się za pośrednictwem Kościoła, który mocą władzy wiążącej i rozwiązywania, udzielonej przez Chrystusa, chce pomóc każdemu chrześcijaninowi oczyścić się z kar doczesnych, na jakie zasłużył za swoje grzechy.

Trzeba też wspomnieć o tym, że chrześcijanin, który stara się oczyścić z grzechów i ich skutków nie jest pozostawiony sam sobie. Wszyscy członkowie Kościoła – zbawieni, cierpiący w czyśćcu i żyjący na ziemi, są złączeni przedziwną więzią w Chrystusie. Istnieje między nimi trwały węzeł miłości i bogata wymiana darów (nazywane komunią świętą) - świętość jednego przynosi korzyść innym. Źródłem odpustów są zasługi Chrystusa, Maryi Dziewicy i wszystkich świętych, a które zebrane są w skarbcu Kościoła.

Jakie są warunki zyskania odpustu zupełnego? Oprócz intencji zyskania odpustu,

wzbudzenie wewnętrznego braku przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego; spełnienie konkretnego czynu, do którego jest przywiązany odpust; spowiedź Święta; Komunia Święta; modlitwa w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego (nie trzeba ich szczegółowo znać; odmawia się 1 raz Ojcze nasz i Zdrowaś Maryjo).

Warto zaznaczyć, że spowiedź, Komunia Święta i modlitwa według intencji Ojca Świętego mogą być spełnione na wiele dni przed lub po spełnieniu czynu, do którego przywiązany jest odpust. Wypada jednak, by Komunia Święta i modlitwa w intencjach papieża zostały dopełnione w dniu, w którym spełnia się dany czyn odpustowy. Niespełnienie któregoś z powyższych warunków powoduje, że zyskiwany odpust jest częściowy. Zyskiwany odpust zawsze można ofiarować za zmarłych na sposób wstawiennictwa. Nie można ofiarować ich za innych żywych. Po jednej spowiedzi można uzyskać wiele odpustów zupełnych, natomiast po jednej Komunii świętej i jednej modlitwie w intencjach papieża - tylko jeden odpust zupełny. Odpust zupełny można zyskać jeden raz dziennie. Odpust częściowy - kilka razy.

Rzeczą niemożliwą jest przedstawienie tutaj listy odpustów częściowych, ponieważ Kościół udziela ich za dokonanie wielu pobożnych aktów. Ku pożytkowi Czytelnika, ograniczę się do wymienienia kilku uczynków, za których dokonanie Kościół, pod warunkami opisanymi powyżej, udziela odpustu zupełnego:

Adoracja Najświętszego Sakramentu przynajmniej przez pół godziny, Lektura Pisma Świętego przynajmniej przez pół godziny, odmówienie różańca (należy odmówić przynajmniej jedną część, jednakże pięć dziesiątek w sposób ciągły, z modlitwą ustną należy połączyć pobożne rozważanie tajemnic, w publicznym odmawianiu tajemnice winne być zapowiadane zgodnie z zatwierdzoną miejscową praktyką, w odmawianiu prywatnym wystarczy, że wierny łączy z modlitwą ustną rozważanie tajemnic), pobożne odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu, publicznie wystawionego lub przechowywanego w tabernakulum (tylko w granicach Polski)

Odpusty za zmarłych w listopadzie

1 i 2 listopada w czasie nawiedzenia świątyni należy odmówić Ojcze nasz i Wierzę w Boga oraz trzeba wypełnić inne (ogólne) warunki.

Odpust ten można uzyskać od południa dnia Wszystkich Świętych i przez cały Dzień Zaduszny.

2. Również wierni, którzy pobożnie nawiedzą cmentarz i przynajmniej w myśli pomodlą się za zmarłych i wypełnią zwykłe warunki, zyskują odpust, który może być ofiarowany za dusze w czyśćcu cierpiące; odpust ten w dniach od 1 do 8 listopada jest zupełny, w ciągu roku częściowy.

Niech ten artykuł posłuży pobudzeniu naszej wiary w to, że nasze życie tu, na ziemi, ma poważne konsekwencje w życiu przyszłym. To, co robimy już teraz, zaowocuje w wieczności. Zyskujemy odpusty. Pomagajmy sobie! Czerpmy ze duchowego skarbu Kościoła dla siebie a także dla zmarłych, którzy o tę modlitwę przed nami żebrają. Kto wie, może i my staniemy się kiedyś podobnymi żebrakami, zdanymi na modlitwę żyjących?